

De Hoop Scheffer

ik hebben gisteravond precies dezelfde lijn getrokken. Als de voorzitter dat goed vindt, vraag ik de minister van Defensie om verder het woord te voeren, maar uw redenering klopt van geen kanten.

□

Minister **Kamp**: Voorzitter. De motie-Karimi/Duivesteijn. De regering is van mening dat het nodig is om de bevolking van Irak te helpen om het tijdperk Saddam Hoessein definitief achter zich te laten. Wij denken dat een Nederlands mariniersbataljon met ondersteuning – in totaal 1100 mannen en vrouwen – daartoe een betekenisvolle bijdrage kan leveren, als onderdeel van een Britse divisie. Wij denken ook dat dit verantwoord kan gebeuren. De motie-Karimi/Duivesteijn staat deze hulpverlening van Nederland aan de bevolking van Irak in de weg. Aanvaarding daarvan wordt daarom door ons ontraden.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Voorzitter.

De **voorzitter**: Graag een korte vraag. U heeft kunnen volgen hoe wij de gehele dag de VAO's snel en efficiënt hebben gedaan, met korte vragen. Het debat van gisteren moet niet worden overgedaan, ook nu niet.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Voorzitter. Daar heeft u helemaal gelijk in. Het was gisteren een lang debat. Is de minister het met mij eens dat gisteren in het debat duidelijk is geworden dat de Irakezen geen resoluties lezen, dat zij Nederlanders aldaar als onderdeel van de bezettingsmacht zullen zien en dat de militairen in groot gevaar komen als zij daar optreden?

Minister **Kamp**: Ik ben het eens met degenen die beweren dat de bevolking van Irak 23 jaar op een gruwelijke wijze is behandeld door Saddam Hoessein. Die bevolking staat op een keerpunt. Kunnen zij het tijdperk Saddam Hoessein definitief achter zich laten en weer perspectief krijgen op een menswaardige toekomst of blijven zij in de ellende hangen? Het gaat erom of de internationale gemeenschap in staat is om die bevolking te helpen. Wij denken dat dit mogelijk is en wij denken dat Nederland daar een belangrijke bijdrage aan kan leveren.

Wij willen de bevolking van Irak de hulp die zij zo hard nodig heeft niet onthouden.

De motie-Van Bommel. Ik heb gisteren gezegd dat wij genuanceerde rapporten hebben gekregen van de MIVD over Irak en over massavernietigingswapens in relatie tot Irak. Deze rapporten zijn opgesteld tegen de achtergrond van de consequente weigering van Saddam Hoessein om opheldering te geven, op verzoeken daartoe van de wapeninspecteurs en oproepen daartoe van de Verenigde Naties en de Veiligheidsraad. Tegen die achtergrond heeft de Nederlandse regering destijds gezegd dat er geen duidelijkheid is over de massavernietigingswapens. De enige die duidelijkheid kan verschaffen, is Saddam Hoessein met zijn kliek. Hij wil dat niet en daarom vinden wij dat het verantwoord is om politieke steun te geven aan de actie die destijds door de coalitie tegen Irak is gevoerd. Dat is de achtergrond van wat ik gisteren heb gezegd, wat ik ook nu zeg en wat de collega van Buitenlandse Zaken steeds heeft gezegd. Daar zit geen streep licht tussen. Het overleggen of ter vertrouwelijke inzage geven aan de Kamer van een interne rapportage van de MIVD is volkomen zinloos. Ik heb verteld hoe wat ons betreft de zaak in elkaar zit en hoe wij tot ons besluit zijn gekomen. Ik heb mij nooit op een zodanige manier op de rapportages van de MIVD beroepen dat daar wat de heer Van Bommel betreft wantrouwen uit zou moeten ontstaan.

De heer **Van Bommel** (SP): Wat hier gebeurt, is wel heel bijzonder.

De **voorzitter**: Kort.

De heer **Van Bommel** (SP): Ik wou kort zijn. De minister van Defensie zegt nu dat het oordeel van de Nederlandse regering gebaseerd was op de opvatting dat er onzekerheid was over de massavernietigingswapens in Irak. Maar in het Britse rapport staat nu juist precies het tegenovergestelde, namelijk dat daar zekerheid over is en dat er binnen drie kwartier een aanval kan worden gelanceerd met chemische en biologische wapens. In de brief van 30 september vorig jaar zeggen de ministers van Defensie en Buitenlandse Zaken dat dit beeld overeenstemt met het beeld van de

Nederlandse regering. Dat is dus iets volstrekt anders. Daar zit niet een spootje van licht, maar een bliksemschicht van licht tussen.

Minister **Kamp**: Zie ik eruit als Tony Blair? Dat lijkt mij toch niet. Ik sta hier in het Nederlandse parlement als minister van Defensie. Wij hebben niet alleen deze ene brief verzonden en deze ene zin uitgesproken. Wij hebben destijds altijd gezegd dat de Nederlandse regering van mening was dat er onzekerheid en onduidelijkheid over, angst en gevaar bestond voor massavernietigingswapens. Die angst en onzekerheid kon worden weggenomen door Saddam Hoessein. Hij kon openheid van zaken geven over alles wat hij had, wat hij had moeten vernietigen, wat hij al dan niet vernietigd had. Omdat hij die duidelijkheid niet gaf, vonden wij het verantwoord politieke steun te geven aan de actie van de bondgenoten. Zij hebben ervoor gezorgd dat Saddam Hoessein verdween. Wij zijn blij dat Saddam Hoessein weg is. Daarom heb ik de motie-Karimi/Duivesteijn ontraden. Ik ontraad de Kamer, de motie-Van Bommel te steunen.

De beraadslaging wordt gesloten.

De **voorzitter**: Ik stel voor, over de ingediende moties aan het einde van de vergadering te stemmen.

Daartoe wordt besloten.

Mevrouw **Karimi** (GroenLinks): Ik wens over de motie-Karimi/Duivesteijn hoofdelijke stemming.

De **voorzitter**: Het is goed dat u dat alvast zegt. Als u dat vraagt, doen wij het zo. De leden en de fracties weten nu dat het gaat gebeuren.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 25 juni 2003 over **technologie en innovatie**.

De **voorzitter**: Na overleg met het kabinet en degene die het VAO heeft aangevraagd, is overeengekomen de minister van Economische Zaken toe te staan, een buitenlandse verplichting in Brussel niet te onderbreken voor deze verplichting in deze Kamer, waartoe hij uiteraard bereid was. De staatssecretaris van Economische Zaken is bereid, in

Voorzitter

plaats van de minister van Economische Zaken, dit VAO-debatje met de Kamer te voeren.

□

De heer **Van Dam** (PvdA): Voorzitter. Veel mensen hebben mij ontraden mijn eerste speech te houden tijdens een debat over een VAO.

De **voorzitter**: Als u dat niet gezegd had, was het niet opgevallen dat ik niet heb gezegd dat het uw maidenspeech is. Misschien krijgt u nu twee keer bloemen. Die kans wil ik u niet ontnemen. Mijn lijn is, zeker zo'n laatste dag voor het reces, een heel korte bijdrage bij een debat over een verslag van een algemeen overleg niet als maidenspeech op te vatten. Ik zou het zeer op prijs stellen als alle leden van de fractie van de Partij van de Arbeid aanwezig bleven en als straks bloemen overhandigd worden. Dat kan daarna nog een keer.

De heer **Van Dam** (PvdA): Ik vond het al mooi dat ik een tweede kans kreeg. Dat leek mij uniek. Misschien is het wel de beste start die je kunt maken in deze zaal, omdat je gedwongen wordt je te beperken tot de hoofdlijnen van het beleid. Je kunt je geen betere start wensen in deze tijd van vernieuwing, ook in dit huis. Je hebt weliswaar geen tijd, er echt iets bijzonders van te maken.

In het algemeen overleg over technologie en innovatie heeft de Kamer gesproken met de ministers van Economische Zaken en Onderwijs, Cultuur en Wetenschappen over kenniseconomie, technologie, innovatie, onderzoek, kortom over belangrijke prioriteiten van dit kabinet. De ministers spraken hierover naar eigen zeggen met twee stemmen, maar wel uit een mond. Die ene mond kon of wilde mij almaar niet zeggen wie nu de minister is van kenniseconomie. Daarvoor waren de twee stemmen blijkbaar nog onvoldoende op elkaar afgestemd. Dat is zorgelijk.

Als het in Nederland ergens aan ontbreekt, is het aan synergie in het onderwijs, vooral het wetenschaps- en innovatiebeleid. Zolang er niemand verantwoordelijk is voor de totstandkoming van die synergie moet deze ontstaan uit de chemie tussen de ministeries. Ik ben erg bang dat de minister op maandag lang spreken over afstemming in het

beleid tot de conclusie komen dat het niet lukt, omdat de chemie ontbreekt. Zoals u weet, hebben wij daar zelf ook niet zulke goede ervaringen mee.

Het is uitermate vervelend voor de Kamer dat het kabinet niet kan aangeven wie de Kamer kan aanspreken op de totstandkoming van samenhang in het beleid. Ik vraag de regering daarover duidelijkheid te geven. Uiteindelijk is de verdeling van de portefeuilles een zaak voor het kabinet. Wij beperken ons tot het beleid. De minister van Economische Zaken sprak natuurlijk over de goede intenties die hij en zijn collega hebben, maar hij zei ook dat wij hem niet op de intenties, maar op de resultaten moeten aanspreken en afrekenen.

Nu kom ik tot het eerste resultaat dat ik van de regering wil vragen wat de uitvoering van de Lissabonstrategie betreft. Dat is een samenhangend beleid inzake innovatie en wetenschappelijk onderzoek. In het algemeen overleg hield de minister die boot helaas af. Om dat nu toch te bewerkstelligen dien ik graag de volgende motie in.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

overwegende dat een succesvolle uitvoering van de Lissabonstrategie gebaat is bij samenhang tussen het innovatie- en het wetenschapsbeleid;

overwegende dat de regering heeft aangekondigd dit najaar de innovatienota en het wetenschapsbudget aan de Kamer aan te bieden;

verzoekt de regering, niet deze twee afzonderlijke nota's, maar nog dit jaar één nota voor een samenhangend innovatie- en wetenschapsbeleid aan de Kamer aan te bieden,

en gaat over tot de orde van de dag.

De **voorzitter**: Deze motie is voorgesteld door de leden Van Dam en Vendrik. Naar mij blijkt, wordt zij voldoende ondersteund.

Zij krijgt nr. 56 (28699-XIII).

Ik constateer dat er geen andere leden zijn die een motie willen indienen. Het zou onlogisch zijn om nu te schorsen, dus dat doe ik niet. Ik

wacht wel even voordat ik de staatssecretaris het woord geef, totdat zij een kopie van de motie heeft. Wat u in die halve minuut doet, is natuurlijk aan u.

Ik merk nog op dat de staatssecretaris van Economische Zaken zo vriendelijk is om de minister van Economische Zaken hier te vervangen en dat zij dat op een vrij laat moment heeft doorgekregen.

□

Staatssecretaris **Van Gennip**: Voorzitter. Ik spreek hier namens de minister van Economische Zaken, die in Brussel verkeert. De minister van OCW zit momenteel in het vliegtuig. Ik neem even waar.

Als staatssecretaris van Economische Zaken ben ik onder andere verantwoordelijk voor het ondernemerschap. Innovatie is een onderdeel van het ondernemerschap. Kennis en technologie, commercialiseren en op de markt brengen, dat is de link die er moet zijn tussen innovatie en ondernemerschap. Dan maken wij ook werkelijk gebruik van al die goede ideeën die wij hebben. Dan zorgen innovatie en kennis voor economische groei. Daarnaast draag ik verantwoordelijkheid voor de technostarters, die hier veel mee te maken hebben, en het intellectueel eigendom, wat een drijfveer kan zijn voor technostarters en dus voor economische groei.

Op Economische Zaken proberen wij voorwaarden te creëren voor duurzame economische groei, met name op technologie- en innovatiegebied. Dat zijn dan ook peilers van ons beleid. Gezamenlijk met OCW hebben wij een aantal kernproblemen gevonden. Die noem ik kort. Er is op dit moment een te geringe omvang van de R&D van bedrijven in Nederland en sommige grote bedrijven verplaatsen hun R&D naar het buitenland. Dat is vooral het geval op het gebied van sleuteltechnologieën.

Daarnaast vertalen bedrijven kennis veel te weinig in nieuwe producten, productieprocessen en bedrijvigheid. Ik heb zojuist de prijzen voor New venture uitgereikt. Ik ben daar gebeld om hier waar te nemen. Daar is te zien hoe de koppeling kan werken.

Er is op dit moment een aanzienlijk tekort aan het groeien van het aantal sleutelgroepen van kenniswerken dat in verschillende sectoren

Van Gennip

nodig is voor innovatie en voor efficiënt werken. Daarbij springt vooral het tekort aan bèta's en technici in het oog. In de kennisinfrastructuur is te weinig sprake van een concentratie op onderzoeksterreinen en op lokaties die een aanzuigende en stimulerende werking hebben op innoverende bedrijven bij met name de sleuteltechnologieën. Er wordt te weinig proactief samen gezocht door universiteiten, universitaire onderzoeksgroepen en bedrijven naar samenwerking.

Al met al is het een kleine greep van de uitdagingen waarvoor het kabinet staat. Er zijn er meer dan genoeg. Het moge duidelijk zijn dat kennis-economie en innovatie speerpunten van ons zijn. Ik ben dan ook bijzonder blij met de aandacht die dit onderwerp van de Kamer krijgt. Een geïntegreerde visie is ook het uitgangspunt van het kabinetsbeleid. Dat wij streven naar integratie komt ook tot uitdrukking in de centrale rol die de minister-president bij het innovatieplatform krijgt.

Men vraagt mij naar een oordeel over de motie. Men kan uit mijn woorden horen dat ik positief sta tegenover het idee van synergie. Het spreekt voor zich dat er een synergie moet zijn tussen wetenschapsbeleid en technologiebeleid. Ik kom uit het bedrijfsleven, waar samenwerking een van de succesfactoren is bij het bereiken van dit soort zaken. Ik kan mij persoonlijk goed vinden in het streven naar ontkokering.

Aangezien het hier om de ministeriële bevoegdheid van twee ministers gaat, waarvan de minister van OCW niet aanwezig is, kan ik op dit moment alleen namens EZ spreken. Ik moet deze motie meenemen naar het kabinet. Dat is de procedure. Ik zal ervoor zorgen dat de motie serieus wordt genomen. Ik vind de inhoud zinvol. Ik zorg ervoor dat onderzocht wordt wat mogelijk is. Ik wijs erop dat de praktische uitvoering die de heer Van Dam heeft gekozen voor zijn goede idee waarschijnlijk niet haalbaar zal zijn. Dat is lastig. Het zijn twee geheel verschillende dingen. Ik omarm de gedachte van de motie.

De voorzitter: De staatssecretaris neemt de motie mee naar het kabinet voor nader beraad indien de motie wordt aangenomen.

De heer Van Dam (PvdA): Daarvoor hebt u vast wel zo'n bakje staan.

De staatssecretaris zegt positief te staan tegenover het idee enzovoort, maar in de motie staat de vraag om één nota voor een samenhangend innovatie- en wetenschapsbeleid. Ik heb haar niet horen zeggen dat zij de Kamer het aanvaarden van de motie aanraadt of ontraadt. Daarover krijg ik graag helderheid.

Staatssecretaris Van Gennip: In uw motie staat dat u wilt dat de Kamer één nota voor een samenhangend innovatie- en wetenschapsbeleid wordt aangeboden. Dat is de praktische uitvoering van de geest van samenwerking en synergie. Ik heb al gezegd dat ik deze motie naar het kabinet zal meenemen.

De heer Van Dam (PvdA): De staatssecretaris ontraadt de aanvaarding van de motie dus niet?

Staatssecretaris Van Gennip: Ik begrijp dat ik het oordeel over de motie aan de Kamer kan overlaten.

De voorzitter: Het is duidelijk dat dit uw oordeel is.

De beraadslaging wordt gesloten.

De voorzitter: Ik stel voor, over de motie te stemmen aan het einde van de vergadering.

Daartoe wordt besloten.

Aan de orde is het **debat** naar aanleiding van een algemeen overleg op 24 juni 2003 over **de bestrijding van voetbalvandalisme en over de financiële relaties tussen gemeenten en organisaties van het betaald voetbal**.

De voorzitter: Omdat de minister van Economische Zaken in het buitenland is, is overeengekomen dat bij dit debat namens de regering het woord zal worden gevoerd door de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties en de staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport.

De heer Vendrik (GroenLinks): Mijnheer de voorzitter. Wat zonde, wat ontzettend zonde dat de minister van Economische Zaken in Brussel

zit. Wat had ik hem graag het volgende willen zeggen, want hij rukte afgelopen dinsdagavond in de zaak van de NMa en de voetbalrechten uit met groot materieel. Niet alleen was ik het niet met hem eens over de bestuurlijke verhoudingen tussen de minister van Economische Zaken en de NMa, het was ook niet nodig. Hij moet in het debat van dinsdagavond toch hebben gemerkt dat bij vele fracties zorgen leven over de consequenties van het mogelijk op handen zijnde besluit van de NMa inzake de verkoop van rechten van live uitzendingen van voetbalwedstrijden voor de organisatie, de veiligheid en andere aspecten van het betaald voetbal. Ik dacht: het is bijna reces, laat ik de minister van Economische Zaken maar een blauwtje besparen en hem helpen. En nu is hij er niet, terwijl ik hem wil helpen. Aangezien de staatssecretaris van VWS ook wel een handje hulp kan gebruiken, richt ik die motie maar tot haar.

Eerst wend ik mij echter tot de minister van Binnenlandse Zaken die een soort bestuurlijke surplace uitvoerde in antwoord op de vraag hoe zijn verhouding met het gemeentelijk bestuur in dit land eruitziet. Het was een zeer Thorbeckiaans betoog, maar hij zag wel het probleem waarover wij spraken. Het was mij allemaal net niet voldoende. Daarom dien ik in de eerste plaats een motie in die vooral is gericht tot de minister van Binnenlandse Zaken. De motie luidt als volgt.

Motie

De Kamer,

gehoord de beraadslaging,

van mening dat de rijksoverheid ten aanzien van de publieke steun aan betaaldvoetbalorganisaties een verantwoordelijkheid heeft en moet nemen;

verzoekt het kabinet, het initiatief te nemen om met alle betrokken partijen in gesprek te treden en te bezien of op korte termijn een convenant kan worden gesloten op basis van minimaal de volgende uitgangspunten:

1. de gemeentes zullen zo terughoudend mogelijk zijn met steun aan betaaldvoetbalorganisaties;
2. de KNVB zal haar nieuwe